

bane, hencægtede den ærede Minister heller ikke. Ganste vist forekom det mig, at Ministerens Udtalelser om hans Forgængers og Folketingets Standpunkt den Gang vare noget overlegne, og det er jo ogsaa ganste sikkert, at den ærede Minister ikke behøver at være bunden ved det. Men Forudsættningerne for vor Produktions Udørsel ere akkurat de samme nu som den Gang, idet den nemlig dels gaar over Esbjerg og dels Syd paa i det hele taget, saa Forbindelsen maa akkurat have samme Betydning den Dag i Dag som i 1878 og 1879. Det er altsaa ikke det, den ærede Minister og jeg ere saa stærkt uenige om, at det skal være en Statsbane, men jeg maa dog sige, at naar Banen er foreslaaet som en Privatbane, er det under den Forudsætning: saa vidt Lov kan blive vedtagen og ført igennem. Thi vi Syder kende jo af Erfaring, at naar de i det øvrige Land saa deres Jærnbaner og specielt herovre paa Sjælland og ganste særlig, naar de kjøbenhavnske Forhold blive ordnede, som her er foreslaaet, saa saa vi Syder Lov til at vente. Nu have vi ventet saa mange Aar paa denne Bane, og derfor mene vi, at naar vi kunde saa Loven vedtagen paa den Maade, kunde vi haabe, at vi i alt Fald kunde skaffe Pengene, og vi haabe da ogsaa, at Banen skal blive rentabel. Banen som Privatbane vil ikke blive dyrere at bygge for Amtet, Kommunerne og Byerne end f. Eks. Banen fra Næstved til Viborg, hvor vi saa 80,000 Kr. i Tilskud pr. Banemil. Vi vilde efter det private Lovforslag, hvis det gik igennem, akkurat lige saa godt kunne udføre denne Bane. Det er ganste vist haarde Betingelser i Forhold til dem ved Statsbanerne paa Jyn og Sjælland. Men naar vi ingen Bane kunne saa, foretrække vi at saa den dyrere frem for at undvære den. S det hele taget er jo Udviklingen af Kommunikationsmidlerne den eneste Vej, saa at sige, Landbruget har at slaa ind paa i Djebliffet. Landbruget staar saa at sige betrængt paa alle andre Maader, og derfor vil jeg indtrængende anbefale Folketinget at vedtage denne Ændring. Til det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (M. Nielsen) vil jeg kun sige, at han nævnte ikke, hvilke Interesser det var, der bleve fortrædige ved denne Bane, og derfor skal jeg ikke opholde det høje Ting med at besvare hans Udtalelser.

M. Nielsen: Da vi begyndte denne Forhandling, udtalte Ordforeeren, at de Forslag, som Forslagsstillerne her havde taget med op, alle sammen vare Forslag, som vare behandlede i de paagældende Udvalg, og som ikke strede imod nogens Interesser. Jeg tror, det gælder til en vis Grad for de forskellige Forslag, men der er dog et enkelt, hvor det ikke passer, og jeg vilde, da jeg tidligere i dette Møde havde Ordet, have talt om det, men foretrak at afvente, hvad der maatte siges videre i denne Sag. Det er Forslaget, som den sidste ærede Taler nu anbefalede, om en Jærnbane fra Rødgersbro over Kællerup til Silkeborg. Den har nemlig ikke været forhandlet i noget af de paagældende Udvalg, og den strider sikkert nok mod flere Interesser. Sagen er, at det ærede Medlem sagde selv her, da han anbefalede sit Forslag den anden Dag — det gik tydelig igennem hele Landen i hans Foredrag — at det, det drejede sig om her, var ganste sikkert at saa en Privatbane, for ellers vilde han ikke have sat det ind paa dette Forslag, som kun angaar Privatbaner, og naar han fik en Privatbane, nærede han det Naab, at saa maatte Staten overtage Driften og senere overtage Banen, med andre Ord, at det blev en Statsbane, og han har yderligere i Virkeligheden bekræftet, at det er egentlig det, han ønsker. Naar det ærede Medlem havde stillet sit Forslag som udelukkende Privatbane, skulde jeg ikke have haft det mindste at sige der imod, men have stemt derfor; men naar man stiller det paa den Maade, som det her er stillet, og naar han forskellige Gange har udtalt, at naar man gaar fra Herning til Skern, skal man ogsaa have en Forbindelse mellem Nordjylland og den vigtigste Udførselshavn, Esbjerg, har det været meget omtvistet, hvilken Linie det skal være, og jeg skal ligesom det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (M. Nielsen) antydede, fremhæve, at der er andre Interesser. Det er sikkert nok, og det ærede Medlem har ikke Lov til at slutte, at, fordi man paa det Tidspunkt, da man har udtalt det, ikke er fremkommet med bestemte Linier, er der ikke andre Linier end den, han har foreslaaet. Det ærede Medlem maa vide, at der her i Tinget har været Tale om en Linie fra Rødgersbro til Moselund og en fra Viborg til Herning. Jeg stiller mig altsaa